

større Afseendere. Der er vel egentlig ikke noget i Kontrakten, der forbyder at gøre det, skønt det har dog vel nok været Forudsætningen, at det ikke skulde gøre det. Til syvende og sidst ved ingen, om det sker, og jeg skal ikke personlig nu udtale min Mening derom.

Disse Vanskeligheder og de Ulemper, der ere ved den bestaaende Forbindelse, have jo atter og atter ført Tanken hen paa at faa en Statsdampskibsart fra Esbjerg til England. Denne Tanke kom første Gang frem i Samlingen 1888—89, og sidste Gang var den, saavidt jeg erindrer, fremme i 1890—91. Ja, naar jeg siger, den kom frem, er det saaledes at forstaa, at den kom frem her i Tinget, og at vi vedtog en Bevilling af 2 Millioner Kr. til Indkøb af Dampskibe til at sætte denne Fart i Gang. Men i alle disse Aar, fra 1888—89 til 1890—91, modsatte den høje Regering og Landstinget sig dette Forslag. Med Hensyn til det Spørgsmaal, jeg før berørte, nemlig om Dampskibsselskabets private Interesser, der kunde komme til at kollidere med Esbjerg-Routens Interesser, skal jeg for øvrigt tillade mig at citere en Ytring af den nuværende højtærede Trafikminister; jeg skulde have citeret den før, men havde da ikke Rigsdagstidenden ved Haanden, saa jeg beder undskyldte, at jeg paa dette Punkt springer tilbage. Citatet findes i Rigsdagstidenden for 1888—89, Sp. 3721 i Folketingstidenden. Den højtærede Minister udtalte sig da saaledes: „Det forekommer mig, at det forenede Dampskibsselskab har benyttet sin Stilling med en vis Moderation, om end jeg ganske vist i Gaar har sagt, at der er visse Vanskeligheder at komme over i Forholdet, og det har jeg sagt, fordi jeg ønsker at sige den hele Sandhed. Disse Vanskeligheder optaa væsentlig, fordi det forenede Dampskibsselskab sejler baade fra Aalborg, fra Esbjerg og fra Kjøbenhavn, og lige over for Svineslagteriet i Aalborg er i Stand til at sige: Vi sejle gratis med Klæst for Over til Kjøbenhavn og omlade det der i vore Skibe, der gaa til Newcastle, og derved faa 3 billigere Wilkaar, end om I sendte det over Esbjerg. Saaledes faar Selskabet det hele og vore Færnbærer ingen Ting“. Denne Udtalelse af den højtærede Minister mener jeg gaar i ganske væsentlig samme Retning som de Anker, jeg har tilladt mig at fremsætte. Klart er det jo, at først ved Statsforbindelsen naas ensartet Ledelse og ensartet Ansvar, saa vidt det er muligt, men det udviklede jeg nærmere før, saa det skal jeg ikke komme tilbage til. Ligeledes er det klart, at Staten, naar den faar denne Route i sine Hænder, vil kunne gøre

overordentlig meget for i højere Grad end nu at drage Trafik til sig, og paa Grund af den forøgede Trafik paa Statsbanerne vil man ogsaa, antager jeg, kunne foretage Nedsættelser baade det ene og det andet Sted, uden at Statsbanerne derved komme til at lide noget Tab, idet man derved, at der skaffes den større Trafikmængde, bliver sikker paa, at man vil kunne gaa med fuld Ladning, med fuldt lastede Skibe. Og jeg indser ikke, hvorfor man ikke skulde inoðefokomme den Tanke, der oftere er fremsat fra Landbrugets Side, om at sætte særlige Smør- og Flæsketog i Gang i Forbindelse med Færterne Esbjerg—Parteston, særlige Tog med noget lavere Fragter, og hvori der kunde være Afkølingsvogne, hvor man modtog de let fordørlige Varer som Stykgods (Ministeren for offentlige Arbejder [Ingerslev]: Det have vi allerede). Ja, men ikke med nedatte Fragter (Ministeren for offentlige Arbejder [Ingerslev]: Jo, ogsaa det). Ja, det er mig ikke rigtig bevidst, hvad den højtærede Minister her siger til. Det er i alt Fald noget, som ikke har sat sig synderlig store og væsentlige Mærker. Hvis man har noget lignende, er det i hvert Tilfælde næppe anvendt i det Omfang og paa den Maade, som det vilde kunne gøres, hvis Staten tog ogsaa Dampskibsarten i sin Haand, men det kunne vi jo tale videre om senere hen. Ligeledes var det maaske et Forsøg værdt at komme ind paa Primærtepakkesystemets Anvendelse for disse let fordørlige Varer i visse bestemte Pakninger og visse bestemte Kvantiteter. Med Hensyn til den nærmere Realisation af Tanken om en Statsforbindelse Esbjerg—Parteston, da er det klart, at Drøftelsen af de nærmere Omstændigheder og de nærmere Forhold herved ikke hører hjemme under denne Forespørgsel; det fjerner sig aabenbart fra det nærmere Maal, den har sat sig. Det er noget, vi ville komme ind paa ved Forhandlingerne, naar denne Sag føres videre, mulig i Finansudvalget, muligvis andetsteds. Men her er det jo klart, at de Dplysninger, der skulle fremsendes for at komme til fuld Indsigt i denne Sags økonomiske Omfang og Betydning og i, hvorledes den henfigtsmæssigt lader sig realisere, disse Dplysninger kan kun Regeringen fremsætte, det er ingen Enkeltmand i Stand til, og der maa vi jo altsaa haabe paa Regeringens Støtte for at komme mere til Bunds i dette Spørgsmaal. Det, Folketinget tidligere har tænkt sig, var jo 5 Skibe, som man tænkte sig at kunne indløbe for en gennemsnitlig Pris af 400,000 Kr. for hvert, men Enkelthederne her skal jeg, som sagt, i dette Øjeblik